

Předsedkyně PS PČR paní Miroslava Němcová: Dobrý den, vážený pane předsedo Akademie věd, dobrý den, vážené členky a členové Akademického sněmu, dobrý den, vážené dámy a pánové!

Možná mohu navázat na to, co zmínil pan předseda před malou chvílí, a to na skutečnost, že před několika týdny jsme společně s ním a dalšími jeho kolegy na půdě Poslanecké sněmovny podepsali zajímavou a věřím, že do budoucna mířící dohodu, a to Memorandum o vzájemné podpoře a spolupráci.

Při podpisu tohoto Memoranda mi bylo jasné, že se mohou odehrát dvě věci:

- 1) že je možné, že tato dohoda, byť byla důkladně připravena, byla vážně myšlena, jsou v ní postiženy okruhy, na nichž by bylo hodno a vhodné spolupracovat, skončí v nějakém formalismu, tzn. spíše v tom, že se sice budeme setkávat, ale tato spolupráce nebude mít potřebné a žádoucí výsledky;
- 2) že takováto spolupráce, která přiblíží instituci, již pan předseda zastupuje a vy všichni ji reprezentujete, té instituci, kterou zde dnes zastupuji já, znamená, že bude využita vaše odbornost, vaše zkušenost i vaše kontakty a zcela jistě nadhled nad aktualitami politického života, který my nikdy v mé instituci tak snadno nezískáváme. Ale tento nadhled by nám pomohl a prospěl v tom, abychom společně změnili tvorbu pravidel, tzn. zákonů, které vstupují do života občanů České republiky.

Jestliže říkám změnit pravidla, měnit zákony, pak toto konstatování samozřejmě má také svá úskalí. Mluvím-li totiž o tvorbě pravidel, společně vidíme, že tato pravidla v dnešním abnormálně rychlém světě, který je doslova podminován pseudoinformacemi, nikoliv informacemi, ve světě, v němž je

třeba skutečné informace nalézt, vytřídit, analyzovat, zpracovat tak, aby sloužily pro kvalifikované rozhodování, je stále složitější a beznadějnější snažení, jakkoliv si uvědomuji, že mluvit na tomto fóru o něčem, co by se dalo označit jako beznaděj, asi vhodné není.

Pokud jsem však toto slovo užila, pak patřilo výlučně do oněch souvislostí stále se zužujícího prostoru pro důkladné promýšlení kroků ve složitém období, které prožíváme.

Myslím, že to cítíte podobně jako my, a je jedno, jestli já jsem reprezentantkou světa politického, vy světa vědeckého.

Na jedné straně cítíme společně stejně, jak ona rychlost valící se k nám každou vteřinu se spoustou informací, nám ubírá čas, který potřebujeme pro jejich kvalifikované zpracování, na druhé straně vidíme interpretaci těchto neustále se valících informací v prostředí moderních médií, a to jak je hledána ona největší možná zkratka i v případě, že jde o informaci významnou. Tím je limitován celý způsob přemýšlení nad aktuálními problémy, aktuálními otázkami na úrovni, která nemůže přinést kvalifikované rozhodnutí.

To je to, nad čím neustále přemýšlím a nemám na to jednoduchý lék. Ale možná spolupráce s vámi může být oním startem, kdy i na půdě Poslanecké sněmovny uspoříme čas ke společnému jednání.

Ještě bych zmínila jednu věc. Mluvil tady o tom pana předseda. Říkal, že váš hlas by měl být více slyšet ve veřejném prostoru. Tímto veřejným prostorem vnímám otevření se ke spolupráci podepsáním Memoranda, toho, co si od něj slibují.

Myslím si, že naše společnost stojí před docela závažnou etapou. Bude zapotřebí, aby se ozývaly hlasy fundované, kvalifikované, které by čelily záplavě banalit a dokázaly objasňovat procesy, které souvisejí se společenským pohybem, který právě zaznamenáváme. To je výrazem mého přesvědčení, že tento veřejný prostor by měl být zaplněn více než v současné míře právě vašimi slovy, vaší účastí.

Snad bych si mohla dovolit ještě jeden povzdech nad tím, co jsem slyšela. Tedy nad tím, že pan předseda věří, že naše spolupráce bude vzájemným obohacením. Já to ze své strany tak vnímám, a říkám to vážně jako váš pozvaný host. Neříkám to proto, že se to sluší, ale vím, že pro nás spolupráce s vámi je nesmírně cenná a velmi hodnotná.

Nejsem si však jista, zda vám spolupráce se současným politickým světem nabídne stejnou protihodnotu. Obávám se, že to tak snadné nebude, ale budu do té míry optimistická, když řeknu, že je naším společným úkolem na tom pracovat. Chci, abychom i my vám poskytli větší satisfakci, větší ujištění toho, jak důležití pro společnost jste, a abyste to neslyšeli jenom formálně, ale aby to bylo reálně uváděno v život.

Děkuji za možnost před vámi vystoupit, pozdravit vás v úvodu vašeho jednání a snad ještě na margo toho, abych nepřinášela jenom svůj skeptický pohled na současné dění, dovolte zakončit mou vzpomínkou na jednu fotografii, kterou jsem dostala od přítelkyně z USA.

Fotografie znázorňuje poutač před kaplí. Vedle informací o tom, kdy budou bohoslužby, lze číst také tuto větu: „Jsou věci a otázky, na které na Googlu odpověď nenajdete.“

Snad to jasně vystihuje mé úsilí, s kterým k vám dnes přicházím. Ono to rychlé googlování, jde totiž na úkor tolik potřebného přemýšlení a hledání souvislostí. To je to, oč vás přicházím poprosit.

Velmi vám děkuji za pozvání!

Miroslava Němcová
předsedkyně Poslanecké sněmovny